

Hem > ... > Familjefrågor Och Arv > Arv > Arvsrätt > France

Arvsrätt

 Frankrike

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Faktabladet har tagits fram i samarbete med [rådet för notarier i EU \(CNUE\)](#).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

I en gränsöverskridande situation är ett testamente giltigt om det följer lagen i den stat där det upprättades.

Materiella villkor i Frankrike

- Den som upprättar ett testamente (testatorn) får inte lida av psykisk störning (artikel 901 i civillagen [*code civil*]).
- Testatorn måste ha rättskapacitet (artikel 902 i civillagen).
- Det finns särskilda bestämmelser för personer som står under rättsligt skydd. Minderåriga under 16 år får således inte upprätta ett testamente (artikel 903 i civillagen), och vuxna som står under förmyndarskap (*tutelle*) måste ha tillstånd från en domstol eller familjerådet (artikel 476 i civillagen). Personer som står under godmanskap (*curatelle*) får upprätta ett testamente utan hjälp av sin gode man eller tillstånd från domstolen (artikel 470 i civillagen) om inte annat följer av föreskrifterna i artikel 901 i civillagen.

Formella krav

I Frankrike tillåts fyra typer av testamenten:

- Holografiskt testamente: detta ska helt och hållet ha avfattats, daterats och undertecknats för hand av testatorn (artikel 970 i civillagen).
- Autentiskt testamente: detta ska ha godkänts av två notarius publicus eller en notarius publicus och två vittnen (artikel 971 i civillagen). Om testamentet godkänns av två notarius publicus dikteras det för dem av testatorn. Detta gäller också om testamentet godkänns av en enda notarius publicus. I båda fallen läses testamentet sedan upp för testatorn (artikel 972 i civillagen). Testamentet ska undertecknas av testatorn i närvaro av notarius publicus och två vittnen (artikel 973 i civillagen) och ska också undertecknas av notarius publicus och vittnena (artikel 974 i civillagen).
- Förseglat testamente: ska vara maskinskrivet eller handskrivet av testatorn eller någon annan person, ha undertecknats av testatorn och sedan ha överlämnats förseglat till en notarius publicus i närvaro av två vittnen (artikel 976 i civillagen).
- Internationellt testamente: visas upp av testatorn för en notarius publicus och två vittnen. Det undertecknas av dessa och bifogas sedan ett intyg som upprättats av den notarius publicus som kommer att ansvara för dess förvaring (Washingtonkonventionen av den 26 oktober 1973).

I enlighet med artikel 895 i civillagen kan testatorn när som helst upphäva sitt testamente.

Arvsavtal

Arvsavtal är i princip förbjudna (artikel 722 i civillagen).

Sedan januari 2007 har man emellertid accepterat att arvingar (barn) i förväg kan avsäga sig sin arvsrätt till förmån för en eller flera personer som kan, men inte behöver, vara deras arvingar (syskon eller deras släktingar i nedstigande led). Detta innebär möjligheten att i förväg avstå från att väcka talan om nedsättning av testamentarisk gåva (*action en réduction*) (artikel 929 i civillagen). För att vara giltigt måste avståendet registreras i en officiell handling som upprättats inför två notarius publicus. Mottagarna av arvet (se fråga 3) måste också anges i avtalet.

Enligt reglerna om donationer till andra levande personer, inklusive barnbarn (*donation-partage trans-générationnelle*), kan potentiella arvingar (barn) gå med på att deras egna arvingar får hela eller delar av deras andel av arvet i stället för dem (artikel 1078-4 i civillagen).

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Alla testamenten, och i synnerhet holografiska testamenten, kan registreras. Registreringen görs av notarius publicus i det centrala registret över testamenten (*Fichier central des dispositions de dernières volontés* – FCDDV). Det är inte innehållet i testamentet som registreras utan endast den berörda personens civilstånd och detaljer om den notarius publicus som förvarar testamentet. FCDDV:s roll är därför att hänvisa sökanden till den notarius publicus som förvarar testamentet, inte att avslöja dess innehåll.

Vem som helst kan vända sig till FCDDV efter att ha uppvisat en dödsattest eller någon annan handling som styrker att den person vars testamente efterfrågas har avlidit. Sökanden måste sedan vända sig till den notarius publicus som registrerade testamentet. Ansökan görs [online](#).

Notarius publicus kan endast informera arvingar och testamentstagare om innehållet i testamentet, om inte annat förordnas av rättens ordförande för den allmänna domstol där arvsförandet inleds (*tribunal judiciaire du lieu d'ouverture de la succession*).

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Enligt fransk rätt har endast den avlidnes släktingar i nedstigande led (barn, barnbarn osv., i prioriteringsordning) och den avlidnes make, om det saknas släktingar i nedstigande led, rätt till en laglott (*part réservataire*).

Släktingar i uppstigande led och andra släktingar på samma sidolinjer har inte rätt till en laglott.

En sådan rätt till en laglott, som begränsar friheten att fritt förfoga över kvarlåtenskapen och som kan variera i värde beroende på antalet barn som den avlidna har och den laglotsberättigade arvingens ställning (barn eller make), får inte överskrida 3/4 av arvet. De laglotsberättigade arvingarna kan inte avstå från lotten (utan att avstå från arvet). De kan emellertid på förhand avstå från att väcka talan om nedsättning av överdrivet stora testamentariska gåvor (det förhandsavstående från att väcka talan om nedsättning i samband med arvsavtal som avses i fråga 1).

Dessa arvingar kan alltså göra anspråk på en laglott (artiklarna 721 och 912 i civillagen).

- Barns laglott: Lotten uppgår till hälften om den avlidne efterlämnar endast ett barn när han eller hon avlider. Den uppgår till 2/3 om den avlidne efterlämnar två barn och till 3/4 om han eller hon efterlämnar tre barn eller fler (artikel 913 i civillagen).
- Laglott för efterlevande make: Lotten för den efterlevande maken uppgår till 1/4 av kvarlåtenskapen (artikel 914-1 i civillagen). Denna laglott förekommer bara om det saknas släktingar i nedstigande led och uppstigande led och bara för arvsföranden som inletts efter den 1 juli 2002.

Förfarande för att göra anspråk på en laglott

En talan om nedsättning av testamentarisk gåva gör det möjligt för arvingar att göra gällande sin rätt till laglotten. När en gåva direkt eller indirekt påverkar en eller flera arvingars lott kan gåvan dras av från den

disponibla kvoten (artikel 920 i civillagen).

Denna talan kan endast väckas av dem som har rätt till lotten och måste väckas inom fem år från det att arvsförfarandet inleddes eller två år från det att påverkan upptäcktes (artikel 921 i civillagen).

Alla vuxna laglottsberättigade arvingar kan i förväg avstå från att väcka talan om nedsättning av testamentarisk gåva (artikel 929 i civillagen). Detta avstående måste registreras i en officiell handling som upprättats inför två notarius publicus. Var och en av de parter som vill avstå från att utnyttja denna rätt måste underteckna den officiella handlingen. Undertecknandet ska ske separat och enbart i närvaro av notarius publicus. De rättsliga följderna för var och en av parterna ska tydligt framgå.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om det saknas testamente verkställs enligt fransk rätt fördelningen av kvarlåtenskapen på följande sätt:

- Om den avlidne saknar make och efterlämnar barn fördelas kvarlåtenskapen mellan släktingarna i nedstigande led i lika delar (artiklarna 734 och 735 i civillagen).
- Om den avlidne är ogift och inte har några barn fördelas kvarlåtenskapen mellan den avlidne personens föräldrar, syskon och släktingar i nedstigande led till dessa (artikel 738 i civillagen).

Om den avlidne varken efterlämnar syskon eller släktingar i nedstigande led till dessa ärver fadern och modern halva kvarlåtenskapen var (artikel 736 i civillagen).

Om den avlidnes föräldrar redan har avlidit, ärver den avlidnes syskon eller deras släktingar i nedstigande led, vilket utesluter andra släktingar i uppstigande led eller på samma sidolinje (artikel 737 i civillagen).

- Om den avlidne efterlämnar en make bör man, innan arvsområdet handläggs i egentlig bemärkelse, först och främst avveckla den egendomsordning som fanns mellan makarna. När denna väl har avvecklats gäller följande principer:
- Om den avlidne efterlämnar make och släktingar i uppstigande led fördelas kvarlåtenskapen på följande sätt: hälften till maken, en fjärdedel till fadern och en fjärdedel till modern. Om någon av släktingarna i uppstigande led redan har avlidit tillfaller fjärdedelen maken (artikel 757-1 i civillagen).
- Om det varken finns släktingar i uppstigande eller nedstigande led tillfaller hela arvet den efterlevande maken (artikel 757-2 i civillagen). Utan hinder av artikel 757-2 i civillagen erhåller den avlidnes syskon eller deras släktingar i nedstigande led, när det inte finns några släktingar i uppstigande led, hälften av de tillgångar in natura som ingår i dödsboet, i form av tillgångar som den avlidne erhållit som lott från sina släktingar i uppstigande led genom arv eller gåva. Detta är rätten till återlämning (artikel 757-3 i civillagen). Alla andra tillgångar tillfaller den efterlevande maken.

Partner i ett registrerat partnerskap

Den efterlevande partnern i ett registrerat partnerskap har ingen arvsrätt. Han eller hon kan dock beviljas ett legat.

En registrerad partner betraktas därför inte som den avlidnes arvinge. I enlighet med artikel 515-6 i civillagen har en registrerad partner bara rätt att tillfälligt och kostnadsfritt nyttja den gemensamma bostaden (och dess möbler) i ett år efter partnerns död, förutsatt att det rör sig om den gemensamma bostad där paret faktiskt bodde vid tidpunkten för frånfallet. Personen i fråga ärver alltså endast om han eller hon har angetts som arvinge i testamentet.

Om det finns barn, oavsett om dessa är parets gemensamma barn eller inte, kan endast den disponibla kvoten testamenteras till den efterlevande partnern. Den disponibla kvoten varierar i förhållande till antalet barn. Den är en tredjedel av tillgångarna vid två barn och en fjärdedel vid tre eller fler barn (se informationen ovan).

Om det inte finns några barn går det att testamentera hela egendomen till den efterlevande partnern eller en tredje man eftersom det inte finns några laglottsberättigade arvingar. Om den avlidnes föräldrar fortfarande lever kan dessa emellertid begära att få tillbaka de tillgångar som de gett sitt avlidna barn, upp till en fjärdedel av arvet per levande förälder (artikel 738-2 i civillagen).

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

I Frankrike är notarius publicus behöriga i arvsrättsliga frågor. Det är obligatoriskt att anlita en notarius publicus om det ingår fastigheter i dödsboet. Om fastigheter saknas är detta däremot frivilligt.

Notarius publicus fastställer arvsordningen i en försäkran om kända förhållanden (*acte de notoriété*) och upprättar de fastighetsintyg som gör det möjligt att registrera överföringen av fast egendom till följd av dödsfallet. Notarius publicus hjälper arvingarna att uppfylla sina skattskyldigheter (upprättande och inlämning av anmälan av arv inom de fastställda tidsfristerna och betalning av arvsskatten). Beroende på vad tillgångarna består av och antalet arvingar och deras önskemål kan notarius publicus fördela kvarlåtenskapen mellan arvingarna genom att upprätta en skifteshandling (*acte de partage*).

Vid en tvist har den allmänna domstol där arvsförandet inleddes exklusiv materiell och territoriell behörighet.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Domstolskansliet vid den allmänna domstol där arvsförandet inleds tar emot förklaringar om avstående från eller accept av arv upp till värdet av dödsboets nettotillgångar.

Fullständig accept medför inga särskilda formaliteter.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Domstolskansliet vid den allmänna domstol där arvsförandet inleds tar emot förklaringar om avstående från universella eller generella legat. Ett avstående från särskilda legat kräver ingen förklaring enligt fransk rätt.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Rätten att acceptera eller avstå från ett arv är odelbar. Den omfattar hela arvet och kan därför inte begränsas till laglotten.

Arvingar kan dock avstå från att begära nedsättning av testamentariska gåvor som påverkar deras laglott.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Arvsföranden inleds när någon går bort, på den ort där den avlidne sist hade sin hemvist.

Efter dödsfallet kan arvingarna välja mellan tre alternativ: fullständig accept av arvet, accept av arvet upp till värdet av nettotillgångarna eller avstående från arvet.

Fullständig accept kan ges uttryckligen eller vara underförstådd (artikel 782 i civillagen). Accepten är underförstådd när arvingen agerar på ett sätt som oundgängligen betyder att denne har för avsikt att acceptera och som denne endast har rätt till i egenskap av arvinge (artikel 783 i civillagen).

Accept av arvet upp till värdet av nettotillgångarna kräver en förklaring till kansliet vid den allmänna domstol inom vars domkrets arvsförandet inleds (artiklarna 787 och 788 i civillagen). Förklaringen ska innehålla eller inom högst två månader åtföljas av en bouppteckning. Bouppteckningen ska upprättas av en notarius publicus, en auktionsförrättare eller en domstolstjänsteman (artikel 789 i civillagen). Om ingen bouppteckning lämnas anses fullständig accept av arvet ha getts (artikel 790 i civillagen). I bouppteckningen ska alla dödsboets tillgångar och skulder tas upp.

Accept av arvet upp till värdet av nettotillgångarna gör att arvingarna kan undvika att blanda ihop sina personliga tillgångar med dödsboets tillgångar, bevara alla sina rättigheter i förhållande till dödsboet som de

tidigare haft med avseende på den avlidnes tillgångar och endast vara skyldiga att betala dödsboets skulder upp till värdet av de tillgångar som de har fått. Arvingar är därför skyldiga att betala dödsboets skulder, men endast upp till värdet av de tillgångar som de ärver.

En person förväntas aldrig avstå från ett arv, utan detta måste uttryckligen anges. För att kunna göras gällande mot tredje man ska avståendet riktas eller lämnas in till den allmänna domstol inom vars domkrets arvsförfarandet inleds (artikel 804 i civillagen). Arvingar som avstår sitt arv anses aldrig ha varit arvingar.

Tidsfristen för att välja att acceptera eller avstå från arv är 10 år. Efter detta anses arvingen ha avstått från sitt arv. En arvinge kan emellertid förordnas att välja ett alternativ (artikel 771 i civillagen). I så fall måste han eller hon bestämma sig inom två månader. Om denna betänketid löper ut och arvingen inte har fattat något beslut anses han eller hon ha accepterat arvet utan förbehåll.

Fransk rätt utgår från en fördelning av kvarlåtenskapen i godo, utan inblandning av en domare. Det är endast när arvingarna är oense som man kan begära hjälp av en domare.

Majoriteten av alla dödsbon delas upp i godo med hjälp av en notarius publicus. Det går dock att klara sig utan notarius publicus i vissa situationer, framför allt om det inte finns fastigheter i dödsboet. Om arvingarna använder sig av en notarius publicus kan de välja vilken notarius publicus som helst. Om arvingarna är oense om vilken notarius publicus som ska anlitas kan var och en låta sig representeras av en egen notarius publicus.

När en notarius publicus har valts är nästa steg att fastställa innehålllet i den avlidnes dödsbo, med beaktande av egendomsordning inom äktenskapet, tidigare gåvor osv. För att fastställa vad som ingår i dödsboet kommer notarius publicus att kontakta olika organisationer (försäkringsbolag, banker osv.) och be arvingarna att värdera den fasta egendomen eller andra icke-börsnoterade tillgångar. En förteckning över lös egendom kan också bli nödvändig. Skulderna fastställs genom upprättande av en förteckning över den avlidnes skulder, oavsett om det rör sig om fakturor, skatt som ska betalas, återbetalningsbara förmåner, garantier eller underhåll som betalas till en före detta make.

Efter dödsfallet blir arvingarna gemensamma ägare till dödsboets samtliga tillgångar fram till dess att kvarlåtenskapen fördelas. Som dödsbodelägare är de också ansvariga för skulderna i samma utsträckning. Beslut om att sälja samägd egendom (så kallade förfogandehandlingar) ska fattas enligt enhällighetsprincipen. Beslut om förvaltning kan däremot fattas med en majoritet på åtminstone två tredjedelar av de gemensamma rättigheterna. För övrigt kan varje dödsbodelägare vidta de åtgärder som krävs för att bevara den samägda egendomen. Vid blockering kan ärendet hänskjutas till domstol för att slippa inhämta tillstånd från vissa dödsbodelägare.

Fördelningen av kvarlåtenskapen mellan arvingarna avslutar samägandet. Fördelningen sker i godo om mottagarna är överens (den allmänna principen, artikel 835 i civillagen) eller efter ett rättsligt förfarande om de är oense, med deltagande av en notarius publicus (undantaget, artikel 840 i civillagen). Dessutom kan fördelningen vara fullständig eller endast avse vissa delar om en del tillgångar förblir samägda (till exempel tillgångar som omfattas av nyttjanderätt). Varje arvinge kan begära att kvarlåtenskapen ska fördelas (artikel 815 i civillagen) En dödsbodelägares borgenär kan också begära fördelning av kvarlåtenskapen (artikel 815-17 i civillagen).

Detta sista steg av handläggningen av arvsförfarandet kräver att överföringen till arvingarna registreras. Därför krävs ägarintyg för att bekräfta att arvingarna är de nya ägarna av tillgångarna, oavsett om det rör sig om fast egendom, andelar i civilrättsliga bolag (*sociétés civiles*), fordon eller värdepapper. Vid förvärv av fast egendom måste arvingarna registrera lagfarten i fastighetsregistret. Detsamma gäller för andelar i bolag, som ska registreras i det register som förs av handelsdomstolen (*tribunal du commerce*).

Om kvarlåtenskapen inte fördelas kvarstår arvingarna som dödsbodelägare.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Enligt fransk rätt inleds arvsförfarandet när en person avlider och de legala arvingarna blir då automatiskt dödsbodelägare med automatisk rätt till den avlidnes egendom, rättigheter och handlingar (artiklarna 720 och 724 i civillagen), vilket i princip ger dem rätt att med omedelbar verkan ta dödsboets tillgångar i besittning. Arvingarna måste emellertid fortfarande göra ett val mellan fullständig accept av arvet, accept av arvet upp till

värdet av nettotillgångarna eller avstående från arvet (se förklaringen i fråga 6).

Universella testamentstagare och mottagare av donationer har endast denna rätt (*saisine*) om det inte finns några laglottsb berättigade arvingar (artikel 1006 i civillagen). Om det finns laglottsb berättigade arvingar måste dessa uppmanas att utfärda legat (artikel 1004 i civillagen).

Universella testamentstagare och särskilda testamentstagare måste kontakta de arvingar som har automatisk arvsrätt (artiklarna 1011 och 1014 i civillagen). Det är via dessa som de får sitt legat.

Besittningsrätten till kvarlåtenskapen ska tillfalla staten (om arvinge saknas). Staten företräds av myndigheten för statliga domäner (*Administration des domaines*).

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

En universalarvinge eller vanlig arvinge som helt och hållet accepterar arvet är på obestämd tid ansvarig för de skulder och det ansvar som hör ihop med dödsboet. Han eller hon är endast ansvarsskyldig för legat i form av penningbelopp upp till de ärvda nettotillgångarna efter avdrag för eventuella skulder (artikel 785 i civillagen).

Om det finns flera arvingar är var och en personligt ansvarig för dödsboets skulder och kostnader i förhållande till sin arvslott (artikel 873 i civillagen).

Om arvingen väljer att acceptera arvet helt och hållet är han eller hon obegränsat ansvarig för den avlidne personens samtliga skulder och avgifter. Arvingen kan dock be om att befrias från en del av eller hela skyldigheten att betala en arvsskuld om denne, när arvsförfarandet reglerades, var ovetande om förekomsten av dessa skulder och om betalningen av dessa skulder riskerar att påverka dennes personliga tillgångar i betydande grad.

- Om arvingen har valt att acceptera arvet under förutsättning att dödsboets skulder inte överstiger de tillgångar som arvet utgör är han eller hon endast ansvarig för betalningen av dödsboets skulder upp till värdet av de tillgångar som denne erhållit.
- Om arvingen avstår från arvet är han eller hon inte ansvarig för betalningen av skulderna.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Enligt artikel 710-1 i civillagen kan endast handlingar som handlagts av en notarius publicus som är verksam i Frankrike, domstolsbeslut och officiella handlingar från en administrativ myndighet användas för formaliteter i samband med registrering i fastighetsregistret.

Om kvarlåtenskapen innehåller en fast egendom måste notarius publicus utfärda ett notarieintyg eller ett så kallat fastighetsintyg. Genom denna officiella handling registreras överföringen av den fasta egendomen till arvingarna. Handlingen ska registreras i fastighetsregistret (*service de publicité foncière*). Arvingarna ska deklarerat fastighetsvärdet och detta ska anges i handlingen. Värdet ska motsvara marknadsvärdet.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

En boutredningsman krävs inte enligt fransk rätt. Domstolen kan emellertid utse en. Arvingarna ansvarar, med hjälp från notarius publicus, för inlämningen av uppgifter till fastighetsregistren. Den avlidne kan utse en testamentsexekutor vars befogenheter definieras i artikel 1025 ff. i civillagen.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Verkställande av förordnandena om kvarlåtenskap och förvaltningen av dödsboet åligger arvingarna. Vid en tvist har den allmänna domstol där arvsförfarandet inleds behörighet.

Domstolen kan utse en boutredningsman som ska företräda samtliga arvingar inom ramen för de befogenheter som denne anförtros (artikel 813-1 i civillagen).

Också andra typer av mandat medger förvaltning av ett dödsbo enligt fransk rätt, i synnerhet den postuma fullmakt (artikel 812 i civillagen) som gör det möjligt för den avlidne att under sin levnad utse en förvaltare med uppgift att förvalta eller ta hand om hela eller en del av dödsboet för arvingarnas räkning. Det finns även ett avtalsbaserat mandat (artikel 813 i civillagen), som regleras enligt allmän lagstiftning, och slutligen det rättsliga mandat som behandlats ovan.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Samtliga befogenheter tillfaller arvingar med en automatisk rätt till den avlidnes egendom, rättigheter och handlingar. Vid svårigheter eller blockering kan ärendet hänskjutas till domstol och en boutredningsman utses. I så fall har boutredningsmannen ansvar för att tillfälligt förordna om kvarlåtenskapen på grund av en eller flera arvingars överksamhet, oförmåga eller vårdslöshet. Inom ramen för sitt uppdrag ska boutredningsmannen endast bevara, övervaka och förvalta arvet (artikel 813-4). Inom ramen för de befogenheter som boutredningsmannen anförtrotts företräder han eller hon samtliga arvingar i civilrättsliga frågor (artikel 813-5 i civillagen).

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Enligt fransk rätt utgör försäkran om kända förhållanden (*acte de notoriété*) den handling som en notarius publicus vanligtvis upprättar som bevis på att en person har ställning som arvinge (artikel 730-1 i civillagen), även om denna ställning även kan styrkas på annat sätt. Försäkran om kända förhållanden är en officiell handling som fastställer vilka som är arvingar och deras del av kvarlåtenskapen. Den avlidnes släktingar måste därför inge handlingar till notarius publicus som visar vilka familjemedlemmar som omfattas av arvet (familjebok [*livret de famille*], vigselbevis, dom om äktenskapsskillnad osv.). Försäkran om kända förhållanden betraktas som auktoritativ om inte annat bevisats. Vid små dödsbon kan försäkran ersättas av ett arvsintyg som undertecknats av arvingarna.

Vid behov kan notarius publicus upprätta en handling som visar vilket val som gjorts i fråga om arvet (*acte d'option successorale*) och ett fastighetsintyg.

Arvsförfarandet avslutas med att kvarlåtenskapen fördelas. Detta registreras ofta i en skifteshandling (*acte de partage notarié*).

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

Senaste uppdatering: 26/12/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.